

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 12.08.2008

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 12.9.2008 Kolářská

ROZSUDOK

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava I	
12 -08- 2008	
Prílohy číslo: <u>334</u>	Číslo spisu:
Prílohy názov:	Výberuje: <u>PKO</u>

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľa: **MAC TV s.r.o.**, IČO : 00 618 322, so sídlom Brečtanová č. 1, 831 01 Bratislava, zast. *Mgr. Petrom Ďurčekom*, advokátom z Advokátskej kancelárie Bugala – Ďurček, s.r.o. so sídlom Radvanská č. 29, 811 01 Bratislava, proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom Námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, o **opravnom prostriedku – odvolaní** navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/314/2006 zo dňa 06.06.2006 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť súdny poplatok 2.000,- Sk na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím č. RP/314/2006 zo dňa 06.06.2006 (č.l. 6 pripojeného a. spisu) vydaného v správnom konaní č. 512-PgO/O-1781/2006 odporkyňa v zmysle § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. č. 308/2000 Z.z.“) uložila navrhovateľovi

za porušenie povinnosti ustanovenej v § 32 ods. 12 cit. zákona pokutu vo výške 150.000,- Sk.

Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že navrhovateľ dňa 11.07.2005 odvysielal v rámci programu „Črepiny“ informácie, pričom vo svojom odôvodnení podrobne rozobrala svoje úsudky smerujúce k záveru, že jednotlivé kritériá definície skrytej reklamy obsiahnutej v ust. § 32 ods. 13 zák. č. 308/2000 Z.z., tzn.

1. použitie slovnej informácie o programe „VyVolení“ s podporou obrazových záberov,
 2. ich odvysielanie v rámci publicistického programu,
 3. použitá informácia mohla napomôcť k sledovaniu programu „VyVolení“,
 4. zaradenie slovnej informácie bolo zámerné a
 5. pôsobilo zmätočne a zavádzajúco v spojení s uvedením samotného obsahu publicistického programu „Črepiny“,
- boli skutkom navrhovateľa naplnené.

S prihliadnutím na objektívnu zodpovednosť za správny delikt právnických osôb a vzhľadom na to, že navrhovateľ už raz bol odporkyňou sankcionovaný za porušenie tejto povinnosti rozhodnutím č. RP/191/2004, naplnila sa skutková podstata pre vznik zodpovednosti navrhovateľa za správny delikt. Preto rozhodnutie o uložení pokuty bolo vydané v súlade so zákonom.

Vo včas podanom odvolaní zo 06.09.2006 proti celému hore uvedenému rozhodnutiu odporkyne (rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené dňa 24.08.2006) navrhovateľ poukázal na nesprávnosť právneho posúdenia veci a nesprávnosť skutkových zistení, a to pri záveroch odporkyne, že zámerom vysielateľa bolo využiť informáciu na reklamné účely, najmä ak sa uskutočňuje za odplatu alebo inú protihodnotu a ďalej že verejnosť mala byť uvedená do omylu o podstate tejto informácie.

Navrhovateľ predovšetkým zdôraznil tú skutočnosť, že predmetný publicistický program bol natáčaný v interiéroch televízie JOJ, ktorých bežnou súčasťou sú rekvizity spojené s televíznou programovou službou. Ďalej uviedol, že casting programu „VyVolení“ sa konal v priestoroch, ktoré má vlastníč licencie na vysielanie v nájme. Na základe týchto súvislostí navrhovateľ nevidí dôvod klasifikácie pohybu moderátorky v tých priestoroch vysielateľa za skrytú reklamu. Moderátorka nijakým spôsobom divákov nevyzývala na sledovanie predmetného programu a ani ho nijakým spôsobom nepropagovala.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľ žiadal zrušiť rozhodnutie odporkyne napadnuté odvolaním pre nesúladi so zákonom.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 01.10.2007 zaslaného na základe výzvy konajúceho súdu vyplýva, že sa pridrižiava dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí.

K argumentom navrhovateľa o nenaplnení dvoch znakov skrytej reklamy však navyše uviedla, že zámernosť využívania odvysielanej informácie na reklamný účel bolo naplnené samotným reklamným obsahom informácie, ako aj tým, že program bol zostavený redakčne dopredu, takže nie je možné hovoriť o náhodnom výskyte informácie v programe. Obdobne aj kritérium odplatnosti alebo inej protihodnoty je nutné vysvetľovať so zámerom napríklad na získanie pozornosti verejnosti na vlastný program.

Aj preto sa odporkyňa domnieva, že ako správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, následne správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona bez toho, aby jej rozhodnutie vykazovalo formálne, poprípade logické nedostatky a aby spôsobilo ukrátenie navrhovateľa na jeho právach.

Na základe uvedeného odporkyňa žiadala, aby v súlade s ust. § 250q ods. 2 O.s.p. bolo napadnuté rozhodnutie konajúcim súdom potvrdené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd vecne oprávnený rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. v spoj. s ust. § 246 ods. 2 písm. a/ a § 250l a nasl. O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z.), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 O.s.p.) a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie je vydané v súlade so zákonom, a preto preskúmané rozhodnutie podľa 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd predovšetkým konštatuje, že v prejednávanej veci, hoci navrhovateľ svoje odvolanie čiastočne a bez bližšieho spresnenia odôvodňuje aj nesprávnosťou skutkových zistení, nie je skutkový stav medzi účastníkmi

sporný. Navrhovateľ počas správneho konania ani v konaní pred súdom nepoprel odvysielanie programu „Črepiny“ a ani jeho obsah, poprípade jeho znenie nespochybnil.

Preto úlohou Najvyššieho súdu je vyporiadať sa s obsahom odvolania navrhovateľa a súčasne v zmysle § 250j ods. 3 O.s.p., ktorý je podľa § 250l O.s.p. aplikovateľný aj na konanie o opravných prostriedkoch podľa Tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku, preveriť pri súdnom prieskume, či sa v napadnutom rozhodnutí nenachádzajú vady kompetencie, postupu alebo vyhotovenia napadnutého rozhodnutia, ktoré ho robia nepreskúmateľným alebo nezákonným.

Podstatou opravného prostriedku, ktorým sa navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia odporkyne, je právna otázka, či je možné za skrytú reklamu označiť odvysielanie informácií, ktoré svojim obsahom ako aj súvislosťou s prostredím, v ktorom bolo vyslovené, mali upútať divákov na iný program.

Podľa § 32 ods. 13 zák. č. 308/2000 Z.z. v znení platnom v čase odvysielania predmetného publicistického programu (tzn. 11.07.2005) sa za skrytú reklamu na účely cit. zákona považuje slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže viesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.

Z obsahu prepisu vysielania zachyteného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyplýva jednoznačný skutkový stav, že moderátorka publicistického programu sa prechádzala po scéne (rekvizitách) obsahujúcej zobrazenie loga programu „VyVolení“, ktorá mohla byť jednoznačne divákmi sledujúcimi tento publicistický program definovaná ako prostredie používané pre konanie castingu relácie „VyVolení“, čo ani navrhovateľ v odvolaní nespochybňuje.

Navyše tento dojem u divákov mohol byť umocnený vyhlásením moderátorky publicistického programu, ktorá priamo upozornila divákov (tzn. ich upútala) na okolité priestory a nezameniteľným spôsobom ich charakterizovala, a týmto svojim konaním napomohla odstrániť pochybnosti divákov, či skutočne ide o prostredie spojené s programom „VyVolení“. Pritom nemusela priamo vyzývať divákov na sledovanie tohto programu, lebo potom by

už išlo o skutočnú reklamu. Za takýchto skutkových okolností musí najvyšší súd označiť záver odporkyne, že uvedeným konaním musel byť vzbudený záujem divákov aj o program „VyVolení“, čo je možné charakterizovať ako snahu navrhovateľa aktívne pôsobiť na divákov (propagovať u nich) za účelom podporiť ich záujem sledovať práve program „VyVolení“, ako celkom logický a právu neodporujúci.

Navyše, nakoľko je evidentné, že tento publicistický program bol redakčne ako aj priestorovo pripravovaný vopred (viď úvodná veta moderátorky o opustení svojho štúdia), potom nie je možné sa prikloniť k záveru, že svojou podstatou išlo o mimovoľný výskyt predmetnej informácie v publicistickom programe. Obdobne tento záver vyslovil najvyšší súd aj vo svojom skoršom rozsudku 4 Sž 101/01, podľa ktorého, keď spracovanie programu a v ňom použité výrazové prostriedky smerujú k propagácii, nemožno hovoriť, že ide o náhodné mimovoľné účinky, o ktorých vysielateľ zodpovedajúci za obsah nevedel a ani nemohol vedieť.

Samotnú snahu navrhovateľa propagovať svoj budúci program prostredníctvom iného programu je nutné označiť za inú protihodnotu, ktorú mal zákonodarca na mysli v ust. § 32 ods. 13 posledná veta zák. č. 3308/2000 Z.z..

Za takejto situácie nemôžu nastať žiadne pochybnosti o zámere sledovanom konaním moderátorky odporcu a ako irelevantnú musí najvyšší súd odmietnuť obranu navrhovateľa, že jeho úmyslom nebolo program „VyVolení“ propagovať týmto spôsobom.

K druhej námietke navrhovateľa, že odvysielaním predmetných informácií v programe „Črepiny“ nemohla byť verejnosť uvedená do omylu, Najvyšší súd uvádza nasledovné. Z ustanovenia § 32 ods. 13 zák. č. 308/2000 Z.z. nevyplýva, že by odporkyňa musela pri vymedzovaní skutkového stavu zisťovať, či skutočne jednotliví diváci boli uvedení do omylu, ale vyhodnocuje sa iba reálnosť existencie možnosti, či diváci mohli byť uvedení do omylu. Túto možnosť je nutné zisťovať z podstaty informácie využitej na skrytú reklamu.

Dá sa len súhlasiť s právnym názorom odporkyne, že podstatou pôsobenia takejto informácie na diváka je to, že sa prezentuje v rámci programu, pri sledovaní ktorého divák objektívne nemôže očakávať jej výskyt. Preto uvedenie tejto informácie u neho v konečnom dôsledku môže vzbudiť aj záujem o takto reklamovaný program, napríklad vo forme ho sledovať. V tomto zmysle museli na divákov zapôsobiť kulisy a informácie o príprave programu „VyVolení“ v kontexte samotného publicistického programu „Črepiny“

a archívnych príspevkov, ktoré s týmto prostredím vôbec nesúviseli. Preto je správny záver odporkyne o tom, že diváci mohli byť odvysielaním zvukovo-obrazovej informácie o castingu na program „VyVolení“ uvedení do omylu.

Vzhľadom na hore uvedené skutkové zistenia a právne závery, po náležitom zvážení všetkých okolností namietaných navrhovateľom, ako aj s prihliadnutím na hore citovaný rozsudok 4 SŽ 101/01, na odchýlenie od ktorého nebol zistený relevantný dôvod, a po zistení, že napadnuté rozhodnutie netrpí evidentnými rozpormi, najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozsudku.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešnému navrhovateľovi vznikne právo na úplnú náhradu trov tohto konania.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave, dňa 24. júna 2008

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková *Kolárik*

